

ка, съ кръстътъ въ ржка, обикаляше покрайморнитѣ градища, и распаляше нападението врѣзъ Турцитѣ като обѣщаваше по два цениха (жълтица — 51 гр.) за една Турска глава. Гржкътъ, Бенаки, вѣренъ на Русцитѣ, събираше отъ врѣдъ съзаклятниците въ Каланата, и, съгласенъ съ Орловци, испращаше ги по Пелопонейскитѣ планини да бунтувжтъ; жителитѣ не рѣшени йоще колибаяхж ся мѣжду страхътъ отъ Турцитѣ и мѣжду недовѣрието кжмъ Русцитѣ. Спартиятскитѣ легийонъ, съставенъ отъ нѣколко Русци и лица отъ островитѣ и отъ планинитѣ, слизахж по долътъ на Евротасъ, нападахж новийтъ градъ Мизистра — дѣто дусяхж или запирахж Турскитѣ фамилии.

При това нападение, Годоръ Орловъ бѣше обсадилъ Коронското кале — което ся пазяше отъ една шепа Турци. Освѣнъ по край морскитѣ тврдини, сичкитѣ други турски отдѣления, распржснати по Пелопонесъ, бѣхж ся осрѣдоточили, по заповѣдта на пашата, кжмъ градътъ Триполица. Пашата, затворенъ тоже въ Аргоскитѣ заливъ, подканяше чрѣзъ своитѣ писма обржжванието на Турската флота, да изстреби Архипелагътъ и Адрилатическото море отъ Рускитѣ ескадри.

Шеломонесъ, додъ Рускитѣ стжпки, ся разшава изъ цѣло по вазгласението на свобода, народносъ и религия. Цариградскитѣ Гржци едвамъ покривахж тѣхната радостъ при гласътъ на тѣзи сѣверна сила която имъ ся виждаше да е слѣзла като отъ небето врѣзъ планинитѣ на тѣхното отечество. Сичкитѣ тѣзи що населявахж островетѣ, крайбрѣжието на Черното море, на Мряморното море, на Срѣдиземното отъ Азов до Тржпизонда, отъ Тржпизонда до Смирна, отъ Смирна до Либанъ, обржщахж непрѣстанно погледитѣ си кжмъ тѣзи морета да призовжтъ чрѣзъ тѣхнитѣ молби самото олекчение на поробенитѣ нации, измѣнението на господарьтъ.

Месолонги, Коринтъ, Атина ся ображавахж тайно, по наставлението на пжрвенцитѣ, да извршашъ врѣдъ, въ пжрвийтъ Руски знакъ, Сицилискитѣ вечери. Горцитѣ отъ планината Ида, въ Критъ, слизахж обржжени